

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 12CoP/103/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122405743
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:6122405743.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte v zložení z predsedníčky senátu - JUDr. Amálie Paulerovej a z členov senátu – sudcov: JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Petra Straku, vo veci starostlivosti o maloletého A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky a zastúpeného kolíznym opatrovníkom – Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Bystrica, mal. syna rodičov – matka: B. C. A., D., E. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX/X, G., otec: H. I. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. E. XXXX/XX, K., o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, na základe odvolania matky a odvolania otca voči rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 37P/132/2022-162 zo dňa 24.04.2023, takto

rozhodol:

M e n í rozsudok okresného súdu vo výroku I. a II. tak, že:

- právo zastupovať maloletého A. A., nar. XX.XX.XXXX a spravovať jeho majetok majú obaja rodičia,
- v uvedenom rozsahu dochádza ku zmene rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 31P/215/2015-274 zo dňa 15.12.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17CoP/13/2017 zo dňa 22.11.2017 vo výroku o zastupovaní a správe majetku maloletého A. A., nar. XX.XX.XXXX.

P o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu vo výroku III.

Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov konania.

o d ō v o d n e n i e :

1. Okresný súd Banská Bystrica ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „okresný súd“) rozsudkom č.k. 37P/132/2022-162 zo dňa 24. apríla 2023 rozhodol:

- vo výroku I. tak, že oprávnenie maloletého A. A., nar. XX.XX.XXXX zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach majú obaja rodičia samostatne,
- vo výroku II. vyslovil, že týmto dochádza k zmene rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 31P/215/2015-274 zo dňa 15.12.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17CoP/13/2017 zo dňa 22.11.2017 vo výroku o zastupovaní a správe majetku maloletého A. A., nar. XX.XX.XXXX,
- vo výroku III. zamietol vo zvyšnej časti návrh otca,
a podľa
- výroku IV. žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Meritorným odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodoval o návrhu otca (doručenom súdu dňa 02.09.2022), ktorým sa domáhal zmeny rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 31P/215/2015-274 zo dňa 15.12.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 17CoP/13/2017 zo dňa 22.11.2017, v časti výkonu rodičovských práv a povinností k mal. A., nar.

XX.XX.XXXX. Po čiastočnom zastavení konania uznesením č.k. 37P/132/2022-34 zo dňa 19.10.2022 potvrdenom uznesením Krajského súdu Banská Bystrica č.k. 11CoP/50/2022-58 zo dňa 29.12.2022, právoplatným dňa 20.01.2023, o uloženie povinnosti matke maloleté dieťa na styk s otcom riadne pripraviť po psychickej, fyzickej a materiálnej stránke a styk otcovi s maloletým dieťaťom riadne umožniť, predmetom posúdenia v odvolaní napadnutom rozsudku sa stala zvyšná časť v návrhu uplatneného rodičovského nároku, aby súd rozhodol tak, že:

- obidvaja rodičia sú oprávnení zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok,
- obidvaja rodičia sú spoločne oprávnení rozhodovať v podstatných veciach maloletého A.,
- obidvaja rodičia sú oprávnení vyvíjať sústavnú a dôslednú starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa. Svoj návrh otec skutkovo dôvodil najmä tým, že sa niekedy v mesiaci marec 2018 dozvedel o prihlásení maloletého matkou na ZŠ L. X, H. H., matka sa rozhodla sama bez akejkoľvek konzultácie s ním a túto informáciu sa dozvedel len prostredníctvom e-mailu, ktorý bol zasielaný základnou školou. Ďalej dôvodil tým, že dňa 28.01.2022 bol maloletému vykonaný zdravotný úkon, keď mu všeobecná lekárka pre dospelých (a nie pediatrička dieťaťa) podala očkovaciu látku proti COVID-19, matka ho písomne neinformovala v mesačnej správe ku dňu 31.12.2021, ani ku dňu 31.01.2022 o podstatnej, mimoriadnej veci týkajúcej sa maloletého dieťaťa, odňala mu tak možnosť sa k tomuto úkonu vyjadriť v primeranej lehote či súhlasí alebo nesúhlasí s takýmto zdravotným úkonom na maloletom, matka sa rozhodla sama bez akejkoľvek konzultácie a súhlasu s druhým rodičom.

3. Z opatrovaneckého spisu maloletého pre súd vyplynulo, že rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 17CoP/13/2017-356 zo dňa 22.11.2017 súd rozviedol manželstvo rodičov maloletého (výrok I.) a na čas po rozvode zveril ho do osobnej starostlivosti matke, ktorá je oprávnená maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach (výrok II.), otcovi určil povinnosť prispievať na výživu maloletého výživným vo výške 90,- eur mesačne (výrok III.), upravil v konkrétnom vymedzení vo výroku IV. aj styk otca s maloletým, s miestom preberania a odovzdávania maloletého pred vstupnou bránou bydliska matky (V. výrok) s jej povinnosťou maloletého na styk s otcom pripraviť a otcovi styk s maloletým umožniť (výrok VI.).

4. Okresný súd v skutkových zisteniach uvádza prebiehajúce súdne konania (v období po pôvodnej súdnej úprave), ktoré vo veci starostlivosti o maloleté dieťa rodičia založili:

- pre nerealizáciu styku s maloletým otec podal návrh na výkon rozhodnutia, vedený pod sp. zn. 37Em/3/2017 - keď v priebehu vykonávacieho konania sa súd pokúšal o nápravu pomerov medzi účastníkmi konania prostredníctvom nariadenia poradenského procesu, ktorý bol 2x zo strany odvolacieho súdu zrušený, napriek uvedenému matka s maloletým sa podrobovali uloženým povinnostiam, otec sa nezúčastňoval,
- uznesením č.k. 37Em/3/2017-1194 zo dňa 01.10.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 13CoE/19/2021-1464 zo dňa 04.04.2022 súd nariadil výkon rozhodnutia – právoplatných a vykonateľných rozhodnutí - uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 37P/220/2019-36 zo dňa 31.10.2019 a uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 37P/220/2019- 246 zo dňa 17.07.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 15CoP/35/2020-316 zo dňa 30.09.2020 (neodkladné opatrenie, ktorým bol dočasne upravený styk maloletého s otcom),
- uznesením č.k. 37Em/3/2017-1574 zo dňa 18.04.2023 bol (neprávoplatne) zastavený výkon rozhodnutia - z dôvodu, že povinná (matka) dlhodobo dobrovoľne plnila povinnosť uloženú súdom – pripravovala maloletého na styk s oprávneným (otcom) v CDR, tam s ním pravidelne chodila a nie z jej viny nedochádzalo k realizácii styku otca s maloletým,
- Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom č.k. 38P/34/2020-239 zo dňa 28.05.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 11CoP/49/2021-450 zo dňa 30.09.2021 zamietol návrh otca o zníženie výživného,
- Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom č.k. 37P/216/2019-180 zo dňa 12.08.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 11CoP/43/2020-234 zo dňa 26.11.2020 uložil matke povinnosť písomne alebo mailom informovať otca pravidelne mesačne, vždy k poslednému dňu príslušného kalendárneho mesiaca o zdravotnom stave maloletého, o jeho školských výsledkoch, školských a mimoškolských aktivitách, o dlhodobjšom pobyte maloletého mimo miesta jeho bydliska, o nakladaní s majetkom, o osobitných potrebách maloletého a priebežne informovať otca o aktuálnych, podstatných mimoriadnych veciach, týkajúcich sa maloletého. Ohľadne predmetnej uloženej povinnosti prebiehalo aj konanie o výkon rozhodnutia na návrh otca, jeho návrh uznesením č.k. 37Em/7/2021-64 zo dňa 17.01.2022 v spojení s uznesením odvolacieho súdu č.k. 41CoE/17/2022-111 zo dňa 25.05.2022, právoplatným dňa 17.06.2022, bol zamietnutý,

- rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 37P/220/2019-799 zo dňa 20.04.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 13CoP/44/2022-1168 zo dňa 31.01.2023 (právoplatným 13.03.2023), bol zmenený styk otca s maloletým na asistovaný styk za prítomnosti pracovníkov Spoločnosti priateľov detí z detských domovov Úsmev ako dar, pobočka Banská Bystrica, Severná 4, v konkrétnom časovom vymedzení a určením súvisiacich povinností rodičov,

- rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 37P/78/2021-759 zo dňa 07.11.2022 v spojení s rozsudkom Krajským súdom Banská Bystrica sp. zn. 16CoP/6/2023 zo dňa 16.03.2023 bola zvýšená vyživovacia povinnosť otca na maloletého zo sumy 90 eur na sumu 200 eur mesačne a zročné výživné za obdobie od 24.06.2021 do 16.03.2023 súd povolil otcovi splácať k rukám matky v mesačných splátkach po 50 eur spolu s bežným výživným.

5. V priebehu tohto meritórneho konania o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv súd rozhodoval aj o návrhoch otca na nariadenie neodkladného opatrenia – uznesením, č.k. 37P/132/2022-34 zo dňa 19.10.2022 zamietol jeho návrh v časti týkajúcej sa obmedzenia matky ohľadom zastupovania maloletého a správy jeho majetku v bežných veciach, nakoľko nebola preukázaná bezprostredne hroziaca ujma maloletému, vzhľadom na to, že otec odôvodňoval svoj návrh najmä neudelením súhlasu s očkovaním maloletého proti COVID-19 (návrh podal na súd po 8 mesiacoch od očkovania maloletého) a prihlásením maloletého na školu bez jeho súhlasu (návrh na súd podal po zhruba 4,5 roku od zápisu maloletého na školu). Zároveň rovnakým uznesením návrh otca vo veci samej na zmenu rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 31P/215/2015-274 zo dňa 15.12.2016 ohľadom uloženia povinnosti matke maloleté dieťa na styk s otcom riadne pripraviť po psychickej, fyzickej a materiálnej stránke a styk otcovi s maloletým dieťaťom riadne umožniť, vrátane návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia v tejto časti, zastavil. Odvolací súd uznesením sp. zn. 11CoP/50/2022-85 zo dňa 29.12.2022, právoplatným dňa 20.01.2023, potvrdil v celom rozsahu rozhodnutie prvostupňového súdu ohľadom zamietnutia neodkladných opatrení, aj ohľadom zastavenia konania vo veci samej v časti uloženia povinnosti matke na styk s otcom riadne maloletého pripraviť po materiálnej, fyzickej a psychickej stránke a styk maloletého s otcom umožniť.

6. Zostávajúcu časť meritórneho - návrhu otca, v ktorej sa domáhal – aby súd rozhodol tak, že: obidvaja rodičia sú oprávnení zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok a obidvaja rodičia sú spoločne oprávnení rozhodovať v podstatných veciach maloletého A. po právnej stránke, okresný súd posúdil podľa ust. § 26, § 28 ods. 1, 2, 3, § 35 Zákona o rodine.

7. Návrh otca v časti zmeny zastupovania a správy majetku maloletého vyhodnotil za dôvodný, ako uviedol vzhľadom na znenie § 28 Zákona o rodine, kedy obidvaja rodičia sú oprávnení a povinní zastupovať svoje maloleté dieťa v rovnakom rozsahu, pokiaľ jeden z rodičov nie je obmedzený alebo pozbavený výkonu rodičovských práv a povinností alebo ich výkon nemá pozastavený, čo v danom prípade preukázané nebolo ani na strane jedného rodiča. Obidvaja rodičia sú oprávnení rozhodovať o podstatných veciach maloletého spoločne, pričom o bežných každodenných veciach maloletého dieťaťa môže rozhodovať každý z rodičov samostatne, bez ohľadu na to, ktorý z rodičov má maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, čo vyplýva zo znenia § 28 ods. 2 Zákona o rodine. V prípade, ak by sa rodičia o podstatných veciach maloletého dieťaťa nedohodli, na návrh niektorého z nich môže rozhodnúť súd v zmysle § 35 Zákona o rodine. Zákon o rodine nešpecifikuje, čo je podstatnou, resp. bežnou vecou maloletého dieťaťa. Medzi podstatné veci maloletého dieťaťa patrí v zmysle § 35 Zákona o rodine aj príprava na budúce povolanie dieťaťa, ako aj závažné poskytnutie zdravotnej starostlivosti, kde patrí i očkovanie dieťaťa, na ktoré v súdnej veci poukazoval i otec.

8. Z vykonaného dokazovania vo veci vyplynulo, že maloletý navštevuje Základnú školu L. od 1. ročníka a je žiakom 5 ročníka, školu maloletý nezmenil, len začal navštevovať športovú triedu v rámci tej istej školy, o čom však matka neinformovala otca, pretože mala za to, že sa nejedná o zmenu školy a teda nejde o podstatnú vec ohľadom maloletého. Súd sa priklonil k záveru, že sa jedná len o zmenu smerovania maloletého v rámci tej istej školy a jeho zaradenia do športovej triedy, nevyžadoval sa osobitný súhlas otca – na prestup maloletého do inej triedy, nakoľko sa nejedná o podstatnú vec maloletého dieťaťa, ako to má na mysli citované zákonné ustanovenie. Upozornil ale matku, že je povinná otca informovať aj o takýchto veciach, ktoré sa týkajú maloletého dieťaťa ako je prestup do špecializovanej triedy – takéto pochybenie matky ale neznamená okamžité jej postih obmedzením vo výkone jej rodičovských práv a povinností formou zmeny rozsahu (zúžením) zastupovania a správy majetku maloletého len na otca. Čo sa týka očkovania maloletého, matka preukázala súdu, že oca

písomne informovala o tom, že chce dať maloletého zaočkovať proti COVID-19 a tiež ho požiadala o udelenie jeho súhlasu s očkovaním vzhľadom na narastajúci počet osôb. Matka poukázala na to, že otec sa jej v lehote do termínu očkovania dňa 28.01.2022 žiadnym spôsobom k tomuto nevyjadril, čo potvrdil aj odvolací súd. Na tomto mieste zároveň poukazuje súd na to, že otec podával návrh vo veci samej po viac ako 8 mesiacoch od očkovania maloletého. Okresný súd k poukazu na správu kolízneho opatrovníka, charakteristiku žiaka vypracovanú ZŠ L. a lekársku správu pediatričky maloletého nemal preukázané, že by matka zanedbala svoje rodičovské povinnosti. Nezanedbala podľa názoru okresného súdu ani informačnú povinnosť voči otcovi, uloženú jej rozhodnutím súdu, o očkovaní sa snažila otca vopred informovať a vyžiadať si jeho súhlas, otec si ale zásielku neprevzal včas a ani nijakým spôsobom v období pred naplánovaným očkovaním nereagoval. Matka jedine neinformovala otca ohľadom zmeny triedy maloletého, ale túto skutočnosť považoval súd za ojedinelé pochybenie zo strany matky.

9. Vzhľadom na dlhodobu vážne narušenú rodičovskú vzťah a komunikáciu, v záujme zabezpečovania právnej istoty okresný súd postupujúc podľa znenia ust. § 28 Zákona o rodine rozhodol tak, že obidva rodičia sú oprávnení zastupovať maloletého, spravovať jeho majetok každý samostatne v bežných veciach. V podstatných veciach sú povinní rozhodovať ohľadom maloletého dieťaťa spoločne obidvaja rodičia, rovnako matka aj otec majú právo vyjadriť sa k podstatným veciam maloletého. Súd ozrejmil tiež, že Zákon o rodine v § 35 presne nešpecifikuje – vymenúva iba podstatné veci slovom „najmä“ (o vystaňovaní maloletého dieťaťa do cudziny, o správe majetku maloletého dieťaťa, o štátnom občianstve maloletého dieťaťa, o udelení súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a o príprave na budúce povolenie), pričom sa nejedná o taxatívny výpočet. Čo je podstatnou vecou mal. dieťaťa, záleží od osobitosti každého prípadu a individuality mal. dieťaťa, spravidla o také jeho záležitosti/veci, kedy by bolo závažným spôsobom zasiahnuté do výkonu rodičovských práv a povinností niektorého z rodičov.

10. V rozsahu čiastočnej akceptácie návrhu otca okresný súd v konštatačnom výroku zároveň vyjadril aj, že tým došlo aj k zmene rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 31P/215/2015-274 zo dňa 15.12.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 17CoP/13/2017 zo dňa 22.11.2017, ktorým bolo naposledy upravené zastupovanie a správa majetku maloletého.

11. Ako nadbytočný zamietol súd vo zvyšnej časti návrh otca vzhľadom na presné znenie ust. § 28 Zákona o rodine (obidvaja rodičia sú oprávnení vyvíjať sústavnú a dôslednú starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa, ako aj duplicitné znenie navrhovaného výroku I. a II. ohľadom zastupovania a správy maloletého.

12. O trovách konania okresný súd rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého ani jeden z účastníkov nemá návrh na ich náhradu. Dôvody pre iné rozhodnutie o trovách konania súd v predmetnej veci nezistil. Účastníci konania si znášajú trovy, ktoré im v konaní vznikli sami.

13. Voči rozsudku sa odvolali v zákonnej lehote obidvaja rodičia.

14. Matka smerovala odvolanie voči výrokom I. a II. rozsudku. Vytýka rozhodnutiu zmatečnosť i nepreskúmateľnosť, neurčitnosť, namieta nesprávne právne posúdenie z dôvodu, že v ňom absentuje presná špecifikácia toho, čo sa považuje za bežnú vec a čo sa považuje za podstatnú vec pri zastupovaní a spravovaní majetku maloletého dieťaťa, čím sa právne postavenie účastníkov konania stáva neistým a to smerom do budúcnosti. Prvostupňový súd sa odvoláva v bode 28. a 30. rozsudku na Zákon o rodine, sám ale nešpecifikuje, čo je podstatnou vecou a čo je bežnou vecou pri spravovaní majetku dieťaťa. Vymenúva podstatné veci s uvedením najmä: „o vystaňovaní maloletého dieťaťa do cudziny, o správe majetku maloletého dieťaťa, o štátnom občianstve, o udelení súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a o príprave na budúce povolanie“, pričom sa nejedná o taxatívny výpočet. Podľa názoru matky, ak súd nešpecifikuje, čo sa považuje za bežnú vec pri spravovaní majetku mal. dieťaťa, vytvára sa priestor na bezdôvodné podávanie rôznych druhov návrhov v prípade nespokojnosti otca pri vyhodnocovaní jednotlivých situácií, prípadne pri rozdielnom názore obidvoch rodičov na totožnú situáciu. Tomuto by mal súd predchádzať a mal by vydávať také rozhodnutia, ktoré sú jasné, zrozumiteľné a bez pochybností realizovateľné v bežnom živote všetkých účastníkov konania, čím odstráni neurčitnosť a neistotu v ich právnych vzťahoch. V súhrne uvádzaných argumentácií matka navrhuje odvolaciemu súdu zrušenie rozsudku okresného súdu vo výrokoch I. a II. s následným vrátením veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

15. Otec sa voči rozsudku odvolal v celom rozsahu. V prvej časti odvolania v rovine teoreticko-právnej obširnejšie rozoberá povinnosť všeobecného súdu svoje rozhodnutie riadne odôvodniť. Poukazuje v tejto súvislosti na stabilizovanú judikatúru Ústavného súdu SR, podľa ktorej riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné, uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia. Aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojej rozhodovacej činnosti ustálil, že za porušenie práva účastníka konania na spravodlivý proces treba považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Podľa názoru otca (aj odvolateľ) súd je povinný zaoberať sa v odôvodnení rozhodnutia so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami v jednotlivých súvislostiach v časovom období od počiatku konania a nielen tými, ktoré svedčia v prospech preferenčného rodiča. Myšlienkový postup súdu musí byť odôvodnený, bez chýb a dostatočne vysvetlený - s poukazom na všetky skutočnosti zistené počas konania, aj tie, ktoré svedčia v neprospech povinného rodiča, resp. maloletého dieťaťa, a to všetko s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Rozhodnutie vo veci samej by malo mať príslušnú kvalitu, aby odôvodnenie bolo dostatočne individualizované, obsahovalo relevantné skutočnosti a úvahy, aby umožnilo spätne preskúmať záver o tom, či v danom prípade boli splnené zákonné podmienky na zamietnutie návrhu.

16. Otec považuje za fakt, že dvojaký meter konajúca sudkyňa nepoužíva na strane matky – argumentujúc napr. vydaním sudkyňou podľa otca „svojvoľného uznesenia o NO 37P/220/2019-36 zo dňa 31.10.2019“ – ním vydaného obmedzenia jeho práva na maximálnu starostlivosť o mal. dieťa, v minulosti dané rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 31P/215/2015–274 zo dňa 15.12.2016 a aj ustanoveniami Zákona o rodine. Popísaný postup sudkyne – JUDr. Evy Cvengovej aj v súvislosti so zamietnutím jeho návrhu vo výroku III. rozsudku je podľa otca jednoznačná zaujatosť sudkyne voči jeho osobe ako rodičovi mal. dieťaťa.

17. V ďalšej časti odvolania otec odkazuje aj na charakteristiku správania sa matky a maloletého dieťaťa v znaleckom posudku č. 24/2021 zo dňa 15.02.2022, vyhotovenom znalkyňou z odboru psychológie, odvetvie klinickej psychológie detí a dospelých – PhDr. Martou Halašovou, v konaní sp. zn. 37P/220/2019 (citujúc otec aj konkrétne znenie častí zo str. 48, 56, 57 znaleckého posudku).

18. V súvislosti s očkovaním maloletého dieťaťa dňa 28.01.2022 vakcínou proti COVID – 19 otec namieta najmä:

- že matka jeho písomným súhlasom ako rodiča v čase úkonu očkovania nedisponovala,
- výrazne poškodila zdravie a ešte viac prehĺbila zdravotné problémy mal. dieťaťa, tie sú závažného charakteru, pre ktoré vymeškalo v školskom roku 2022/2023 viac ako 231 ospravedlnených hodín,
- vyjadruje podozrenie z trestnej činnosti, že matka zdravie dieťaťa neochránila
- podozrieva matku v dôsledku samostatného rozhodovania zo psychického a fyzického týrania maloletého, z možnosti ohrozenia telesnej a duševnej integrity dieťaťa napr. vykonaním úkonu na dieťati,
- podaním podľa otca experimentálnej očkovacej látky proti COVID-19 matka dieťa neochránila, čo v budúcnosti môže mať vážne riziká na zdraví s tým spojené
- označuje za špekulatívne konanie matky, ktorého cieľom bolo znemožniť mu vyjadriť sa k úkonu očkovania, matka vedela, že by s tým on ako otec nikdy nesúhlasil,
- nikdy by nikomu neudelil písomný informovaný súhlas s vykonaním očkovania syna experimentálnou vakcínou na COVID-19.

19. Otec dodáva ďalej, že od novembra 2018 nie je v akomkoľvek kontakte s mal. A.. Matke bola uložená povinnosť v 6. výroku rozsudku č.k. 31P/215/2015-274 zo dňa 15.12.2016 „pripraviť maloletého na styk s otcom a styk otcovi s maloletým umožniť“ – ide ale o nepoužiteľný exekučný titul. Vyjadruje sa aj k priebehu exekučného konania vedeného pod sp. zn. 37Em/3/2017, vytýkajúc postup JUDr. Evy Cvengovej - totožnej sudkyne ako v aktuálnej veci; - podľa otca voči nemu sudkyne zaujatej.

20. Nesúhlasí ani s tým, aby maloletého A. A. zastupovala v tomto konaní v pozícii opatrovníka J. M. F., je podľa otca predpoklad, že tento opatrovník bude naďalej konať výlučne v záujme matky a podľa jej pokynov a vplyvu. Trvá na tom, aby odvolací súd zrušil uznesenie o ustanovení opatrovníka a ustanovil za opatrovníka rodičov maloletého, ktorí budú konať v jeho záujme, pretože sú od počiatku

jeho biologickými rodičmi. Otec v závere odvolania zacitoval znenie čl. 12 ods. 4, čl. 19 ods. 1, 2, čl. 46 ods. 1, 2, 3, čl. 48 ods. 3 Ústavy SR.

21. Na základe súhrnu všetkých uvádzaných súvislostí navrhuje odvolaciemu súdu zrušenie rozsudku okresného súdu s následným vrátením mu veci na ďalšie konanie, alternatívne rozhodnúť v znení:

- „I. v zastupovaní a spravovaní majetku mal. A. A. v bežných veciach majú obidvaja rodičia spoločne a obidvaja rodičia spoločne sú oprávnení zastupovať a vyvíjať sústavnú a dôslednú starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa A. A..
- II. v zastupovaní a v rozhodovaní o podstatných veciach v súvislosti s mal. A. A. majú obidvaja rodičia spoločne.
- III. v povinnosti matky riadne pripraviť mal. dieťa A. A. po psychickej, fyzickej a materiálnej stránke a akýkoľvek styk otcovi s maloletým dieťaťom riadne umožniť, potvrdzuje.
- IV. Týmto dochádza k zmene rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 31P/215/2015–274 zo dňa 15.12.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17CoP/13/2017 zo dňa 22.11.2017 vo vyššie uvedených výrokoch“.

22. Matka v písomnom vyjadrení (zo dňa 28.06.2023) k odvolaniu otca uviedla, že jeho odvolanie považuje za ďalšie zavádzanie súdu, ktoré obsahuje množstvo nesúvisiacich, zavádzajúcich a lživých vyjadrení, čím sa otec snaží odvieť pozornosť od skutočnosti, že o syna a o okolnosti súvisiace s jeho životom nemá a nemal nikdy reálny a úprimný záujem, jeho jediným zámerom je využívať akúkoľvek okolnosť k tomu, aby mohol neustále zahlcovať súdy, políciu a iné úrady, čím sa niekoľko rokov snaží zdiskreditovať jej osobu tak v bežnom ako aj v pracovnom živote, nehľadiac na to, ako negatívne jeho správanie a konanie vplýva na mal. syna A. a jeho život. Otec v odvolaní neuviedol ustanovenie žiadneho konkrétneho predpisu, na základe ktorého mal súd nesprávne právne vec posúdiť. Nepredložil žiadny dôkaz, ktorým by vyvrátil správnosť zisteného skutkového stavu súdom presne nešpecifikoval, v čom konkrétne mal súd pochybiť a nesplnil žiadnu základnú podmienku pre to, aby sa súd mohol zaoberať ním tvrdenou nesprávnosťou, arbitrárnosťou, protiústavnosťou, teda nezákonnosťou konania vo vzťahu ku konkrétnej okolnosti, t.j. v čom konkrétne konajúci súd pochybil.

23. Matka v sumarizácii podľa nej hlavných skutočností zdôraznila, že:

- preukázala súdu, že otca informovala písomne vopred o tom, že chce dať syna zaočkovať proti COVID-19, požiadala ho o súhlas, týmto krokom splnila zároveň aj svoju povinnosť priebežne informovať otca o okolnostiach v živote maloletého, t.j. skôr, než bol ukončený mesiac,
- otec mal možnosť o uvedenej okolnosti sa dozvedieť, pokiaľ by si prevzal poštovú zásielku, otec ale žiadnym spôsobom sa nevysporiadal v odvolaní s tým, že neprevzal oznámenie za očkovanie syna proti ochoreniu COVID-19,
- jednalo sa o malichernú vec, čo bolo aj jedným z dôvodov pre kratšiu lehotu uloženia zásielky na pošte, a to 5 dní,
- nebolo v záujme dieťaťa dlhšie čakať na koniec mesiaca a následne ďalších 18 dní, aby zásielka ležala na pošte ako nevzdvihnutá, ďalšie čakanie by len zvýšilo pravdepodobnosť nakazenia ochorením COVIDU-19 a riziko možných negatívnych následkov,
- ona konala a aj koná vždy v najlepšom záujme dieťaťa,
- informačnú povinnosť nezanedbala, uvedené potvrdil aj okresný súd.

24. Aj vo veci prihlásenia syna A. na ZŠ L. X, H. H., matka tvrdí, že konala v najlepšom záujme dieťaťa, ako z dôvodov zdravotných aj iných – najmä s ohľadom na skutočnosť, že sa mal. A. od malička zaujíma o rôzne druhy športu, v ktorých vyniká, v ktorých sa mu pohybovo darí ako napr. plávanie, lyžovanie, korčuľovanie, bicyklovanie, futbal, pričom sa venuje i ďalším športovým aktivitám. Mal. A. úspešne absolvoval prijímacie konanie, zároveň príslušný lekár potvrdil funkčnú zdatnosť a schopnosť syna na výkonnostný šport. Maloletý tak splnil všetky požiadavky a predpoklady pre štúdium na uvádzanej základnej škole. Ani táto záležitosť dieťaťa nezniešla odklad a súčasné zadováženie súhlasu druhého rodiča/otca bolo spojené s ťažko prekonateľnou prekážkou – keďže otec – je možné vychádzať z jeho správania, tak ako dnes tak i v minulosti si od nej nepreberá poštové zásielky, príp. ich preberá sporadicky alebo ich nechá na pošte niekoľko týždňov, kým si ich vyzdvihne, nie vždy na doručení zásielku aj reaguje, príp. ju nepreberie. Matka uvádza aj podrobnejší časový rozpis zasielanej korešpondencie otcovi prostredníctvom Slovenskej pošty - i s výsledkom realizovania doručenia – v konkrétne vyšpecifikovanom časovom období – v podrobnostiach odvolací súd odkazuje na str. 2 a 3 písomného vyjadrenia matky.

25. Tvrdenia otca uvádzané v jeho odvolaní sa podľa matky nezakladajú na pravde. Ako dôkaz upozorňuje na závery správy opatrovníka zo dňa 09.03.2023, z ktorej vyplynulo, že nikto z oslovených (ZŠ L. X, H. H., pediatrička maloletého) neoznámil, že mal. je zanedbávaný. Školou boli konštatované výborné výsledky maloletého. Odkazuje aj na správu ZŠ L. zo dňa 03.02.2023 v nej uvedené, že dochádzka žiaka je bezproblémová, na polročnom hodnotení mal samé jednotky, jeho správanie je na dobrej úrovni a o maloletého je zo strany matky výborne postarané. Aj z lekárskej správy od pediatričky maloletého zo dňa 06.03.2023 vyplýva, že nie sú badateľné žiadne známky týrania, zanedbávania maloletého. V konaní sp. zn. 37P/220/2019 na základe vyhotovené znaleckého posudku č. 24/2021 znalkyňou nebolo zistené, že by bol syn manipulovaný proti otcovi z jej (matkinej strany).

26. Podľa matky otec v odvolaní účelovo cituje časti zo znaleckého posudku spracovaného v inom časovom období a pre iné konanie, vytrhávaním z kontextu celého posudku, pričom o svojej osobe nič neuvádza z predmetného posudku, keďže by musel uviesť tú okolnosť, že sa odmietal zúčastniť uvedených úkonov znalkyne, mal zrejme obavu, že by sa obraz o jeho osobnostných črtách a správaní uvádzal v takomto dokumente. Matka dodáva, že aj písomné útoky otca – voči osobe sudkyne sú neodôvodnené, ničím nepodložené a sú len prejavom jeho vnútornej nespokojnosti s rozhodovaním v jednotlivých veciach, obdobne je tomu tak i v prípade napádania ustanoveného kolízneho opatrovníka. V súhrne matka tvrdí, že otec maloletého sa snaží mariť akékoľvek jej rozhodnutia vo veci maloletého už len zo zásady, je neustále nespokojný človek s vlastným životom, ktorý svoju nespokojnosť a nezáujem okolia o jeho osobu kompenzuje tým, že sa notoricky sťažuje na všetko a na všetky inštitúcie, príp. osoby konajúce za jednotlivé inštitúcie (polícia, súdy, kuratela a pod.) s hlavným zameraním na jej osobu. Matka v závere vyjadrenia zotrváva na odvolacích dôvodoch, ktoré označila totožne ako vo svojom odvolaní. Matka navrhuje odvolanie otca zo dňa 06.06.2020 zamietnuť v celom rozsahu.

27. Kolízny opatrovník – Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Banská Bystrica vo vyjadrení zo dňa 07.06.2023 k odvolaniu uviedol/zacitoval doslovne znenie ust. § 28 ods. 1, § 28 ods. 2, § 28 ods. 3, § 35 Zákona o rodine a na ich základe odporúča odvolaciemu súdu, aby rozsudok prvostupňového súdu č.k. 37P/132/2022 zo dňa 24.04.2023 potvrdil ako vecne správny.

28. Otec v písomnom stanovisku zo dňa 13.08.2023 k vyjadreniu „Úradu“ – kolízneho opatrovníka k jeho odvolaniu dáva do pozornosti odvolaciemu súdu nedoručenie/nezaslanie mu okresným súdom predmetné vyjadrenie v primeranej lehote bez prieťahov v konaní, ale súd čakal až na vyjadrenie matky mal. zo dňa 28.06.2023, ktoré došlo na súd dňa 28.06.2023, aby obidve vyjadrenia odoslal z pošty až 21.07.2023. Označuje vyjadrenie kolízneho opatrovníka J. M. F. a riaditeľky odboru k jeho odvolaniu za veľmi strohé až bojzlivé. Namietá dlhodobú zaujatosť kolízneho opatrovníka voči jeho osobe (aj v iných konaniach), kolízny opatrovník podľa otca nezastupuje záujmy maloletého, ale primárne zastupuje matku maloletého (kamarátku). Preto odporúča osobe J. M. F., aby sa sama dala vylúčiť vo všetkých konaniach na súde – alebo aby tak urobil nadriadený súd. Podľa jeho názoru u kolízneho opatrovníka nie je predpoklad do budúcnosti, že bude konať v najlepšom záujme mal. dieťaťa a voči nemu nemá dôveru. Vo zvyšku otec odkazuje v plnej miere na svoje odvolanie, poznamenáva, že v jeho odvolaní uvedené argumenty kolízny opatrovník vo vyjadrení k jeho odvolaniu žiadnym relevantným spôsobom nespochybnil.

29. V písomnom vyjadrení zo dňa 17.08.2023 otec k vyjadreniu matky k jeho odvolaniu vytyka tiež nedoručenie mu súdom vyjadrenia matky v primeranej lehote, keď súd čakal až na vyjadrenie kolízneho opatrovníka a obidve vyjadrenia mu odoslal z pošty až dňa 21.07.2023. Predmetné vyjadrenie matky k jeho odvolaniu hodnotí otec za hrubé zavádzanie súdu a nepravdivé, kategoricky odmieta všetky fabulácie „pomstychtivej egoistickej C. A., E. F.“, uvedené v jej vyjadrení, tvrdí ďalej, že majú cieľ akýmkoľvek spôsobom jeho/otca zničiť a privodiť mu akúkoľvek ujmu na jeho ľudských a rodičovských právach, správanie matky nie je v súlade s najlepším záujmom maloletého. Naopak, všetky jeho podania a vyjadrenia na súde majú charakter výnimočnosti a pravdovravnosti a sú podložené vierohodnými faktami a dôkazmi. Otec dodáva, že vo veci rozhodovania matky dať mal. A. A. v Bratislave zaočkovať experimentálnou vakcínou proti COVID-19 a to bez súhlasu jeho/zákonného zástupcu a bez kontaktovania ho žiadnym spôsobom je vedené trestné konanie na základe jeho trestného oznámenia zo dňa 27.06.2023 doručené na Generálnu prokuratúru SR v spojení s postúpením pod č. IV/3 Gn 845/23/1000 na Krajskú prokuratúru Bratislava v spojení s odstúpením pod č. 1Kn 611/23/1100-3 k ďalšiemu konaniu na Okresnú prokuratúru Bratislava V a v spojení s odovzdaním pod č. 1Pn

693/23/1105-2 na vybavenie Okresnému riaditeľstvu PZ v Bratislave, odbor kriminálnej polície. Zotrváva na svojom odvolaní v celom rozsahu.

30. Obsahovú časť z predmetného vyjadrenia otca, v ktorej opisuje a rozoberá otec akúkoľvek komunikáciu s osobou N. E. v roku 2017 a všetky jeho tvrdenia týkajúce sa osoby N. E. odvolací súd neuvádza a to z dôvodu, že tie nemajú žiadnu vecnú súvislosť v aktuálnom odvolacom konaní posudzovanými podstatnými odvolacími otázkami, ani po stránke skutkovej ani po stránke právnej vzhľadom na predmet konania vo veci starostlivosti o maloletého A..

31. Matka v nasledujúcej písomnej reakcii zo dňa 12.09.2023 hodnotí vyjadrenie kolízneho opatrovníka (Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Bystrica, riaditeľky odboru J. O. A. a J. M. F.) zo dňa 07.06.2023 za jasné, vecné a nestranné vo všetkých súdnych konaniach. Úrad (príp. jeho poverení zamestnanci) konali podľa matky vždy v najlepšom záujme dieťaťa. Napádanie kolízneho opatrovníka zo strany otca považuje za bezdôvodné, ničím nepodložené, okrem subjektívnych pocitov otca. Zároveň sa hrubo ohradzuje voči tvrdeniu otca uvádzanom v jeho vyjadrení zo dňa 13.08.2023, že by mala byť J. M. F. údajne jej kamarátkou, nevie odkiaľ takéto tvrdenie otec zobral, pripisuje to snahe otca konanie umelo predlžovať a vnášať bez predloženia jediného dôkazu neistotu do čohokoľvek čo vykoná súd, prípadne kolízny opatrovník. Ona výhrady voči konaniu a vyjadreniu príslušného referátu UPSVaR, ani J. M. F. nemá, ich postup považuje za profesionálny, nestranný a v najlepšom záujme mal. dieťaťa. Matka poukazuje ďalej na to, že otec vo vyjadrení zo dňa 17.08.2023 k jej vyjadreniu zo dňa 28.06.2023 neprodukuje žiadne nové príp. iné dôkazy s vecou súvisiace ani dôkazy, ktoré by nemohol predložiť v doterajšom konaní a už vôbec nie dôkazy majúce vplyv na rozhodnutie súdu. Poukazuje tiež na nepravdivé, vulgárne, hanlivé, urážlivé a osočujúce vyjadrenia otca voči jej osobe, presahujúce nielen hranice slušného správania sa, ale nie sú ani v medziach zákona, navrhuje preto vyvodenie dôsledkov súdom. Matka zotrváva na svojich predchádzajúcich vyjadreniach a žiada odvolací súd, aby vyjadrenia otca zamietol. Odvolací súd neuvádza z vyjadrenia matky časť týkajúcu sa jej reakcie k vyjadreniu otca, vo vzťahu k osobe N. E. – táto časť je bez akejkoľvek súvislosti s rozhodovaním vo veci starostlivosti o mal. A. vzhľadom na predmet aktuálneho konania.

32. Otec a matka v ďalších písomných podaniach, ktoré produkovali v odvolacom konaní, argumentujú protichodnými stanoviskami a názormi, obdobne ako ich vzniesli už v obsahu uplatnených odvolaní a v predchádzajúcich písomných vyjadreniach.

33. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku - ďalej iba „CMP“, § 34 ods. 1 Civilného sporového poriadku – ďalej iba „CSP“ v spojení s § 3 ods. 5 písm. a) CMP), po zistení, že odvolanie podali na to oprávnení účastníci a včas (§ 362, § 359 CSP, § 7 CMP) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu bez viazanosti rozsahom odvolania (§ 65 CMP), bez viazanosti dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), bez nariadenia odvolacieho prejednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) a postupom podľa ust. §378 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 3 CSP zmenil rozsudok podľa ust. § 388 CSP vo výrokoch I., II. a potvrdil rozsudok podľa ust. § 387 ods. 1 CSP vo výroku III.

34. Po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu odvolací súd konštatuje, že v súdnej veci okresný súd vykonal relevantné dokazovanie, z ktorého riadne zistil skutkový stav veci. Písomné odôvodnenie rozhodnutia zodpovedá kritériám riadne vyargumentovaného súdneho rozhodnutia a garantuje účastníkom právo na spravodlivé súdne konanie. Okresný súd v dôvodoch rozhodnutia ozrejmil všetky podstatné skutkové a právne úvahy, o ktoré rozhodovanie vo veci – o návrhu otca na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv k mal. A. A. oprel, zacitoval aj konkrétne znenie hmotno-právnych ustanovení, ktoré pri právnom posúdení aplikoval, podrobne ozrejmil aj okolnosti individuálnej povahy riešenej rodinno-právnej veci. Odvolacie argumentácie rodičov vytykajúce nepreskúmateľnosť, nejasnosť, nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia odvolací súd hodnotí za neakceptovateľné.

35. Za neopodstatnenú kvalifikuje aj odvolaciu argumentáciu otca, v ktorej namieta zaujatosť sudkyne JUDr. E. Cvengovej. Predmetnú námietku otec dôvodí podľa neho nesprávnym postupom sudkyne aj v iných konaniach vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa a nesúhlasí s jej rozhodovaním – tu odvolací súd odkazuje na ust. § 53 ods. 3 Civilného sporového poriadku, v znení ktorého „ak sa námietka zaujatosti týka len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu alebo jeho

rozhodovacej činnosti, súd na námietku zaujatosti neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu ani nepredkladá“.

36. Ani otcom namietaná zaujatosť voči zamestnancom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Bystrica neovplyvní výsledok rozhodovania v súdnej veci. Ustanovenie súdom kolízneho opatrovníka – Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Bystrica mal. dieťaťu v konaní vo veci starostlivosti súdu o mal. dieťa má svoje opodstatnenie i v tomto súdenom prípade pre jednoznačnú kolíziu záujmov medzi rodičmi a mal. dieťaťom. V zmysle § 73 ods. 2 písm. b) Zákona o sociálno-právnej ochrane detí a sociálnej kuratele (Zákon č. 305/2005 Z.z.) Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny vykonáva funkciu kolízneho opatrovníka podľa osobitného predpisu (odkaz aj na ust. § 31 Zákona o rodine). Možnosť vzniesť námietku zaujatosti voči kolíznemu opatrovníkovi nie je upravená v žiadnom právnom predpise a nie je teda daná kompetencia súdu o takejto možnosti rozhodnúť. Navyše, námietka zaujatosti otca v tejto súdnej veci smeruje proti fyzickej osobe (osôb) zastupujúcej orgán sociálno-právnej ochrany detí a kurately – posúdiť postup jeho zamestnanca je oprávnený príslušný Úrad a nie súd.

37. Krajský súd upriamuje pozornosť na predmet meritorneho konania a rozhodovania. Okresný súd v odvolaní napadnutom rozsudku meritorne posúdil návrh otca, ktorým sa domáhal zmeny úpravy výkonu rodičovských práv a povinností vo vzťahu k maloletému A. ohľadom jeho zastupovania a správy majetku tak, že obidvaja rodičia budú oprávnení maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok v podstatných veciach a sú obidvaja rodičia oprávnení a povinní vyvíjať sústavnú a dôslednú starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého.

38. Pôvodným rozsudkom Okresný súd Banská Bystrica č.k. 31P/215/2015-274 zo dňa 15.12.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 17CoP/13/2017-356 zo dňa 22.11.2017 maloletého A. na čas po rozvode rodičov zveril do osobnej starostlivosti matky, zároveň oprávnil matku maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach.

39. Okresný súd Banská Bystrica v aktuálnej súdnej veci vyhodnotil na základe výsledkov vykonaného dokazovania návrh otca v časti zmeny zastupovania a správy majetku maloletého za dôvodný (viď odôvodnenie rozhodnutia v bode 28.) z pohľadu ust. § 28 Zákona o rodine – s uvedením aj jeho citovaného znenia „kedy obidvaja rodičia sú oprávnení a povinní zastupovať svoje maloleté dieťa v rovnako rozsahu, pokiaľ jeden z rodičov nie je obmedzený alebo pozbavený výkonu rodičovských práv a povinností alebo ich výkon nemá pozastavený, čo v danom prípade podľa názoru okresného súdu nebolo ani na strane jedného rodiča preukázané.

40. Odvolací súd vychádzal pri rozhodovaní o odvolaniach rodičov z totožného skutkového stavu ako ho zistil okresný súd, aj z totožných hmotno-právnych ustanovení, ktoré pri právnom posúdení veci aplikoval. Zmena rozsudku okresného súdu odvolacím súdom vo výrokoch I., II. bola dôsledkom zosúladenia po právnej stránke vymedzenia výkonu rodičovských práv s obsahovým znením ust. § 28 ods. 2 prvá veta Zákona o rodine, podľa jeho znenia totiž rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia.

41. Riadiac sa podľa uvedeného postulátu odvolací súd v rámci zmeny rozsudku okresného súdu vo výrokových vetách I., II. rozhodol tak, že „právo zastupovať maloletého A. a spravovať jeho majetok majú obaja rodičia“ – o takúto zmenu pôvodného rozsudku sa vo svojej právnej podstate domáhal aj otec. Odvolací súd vysvetľuje ďalej rodičom, že v jeho rozsudku vymedzené právo rodičia budú realizovať podľa toho, či sa bude jednať o bežné veci/záležitosti alebo sa bude jednať o podstatné veci/záležitosti dieťaťa:

a) v bežných veciach každý z rodičov samostatne, na základe svojho rozhodnutia a bez vyžiadania súhlasu druhého rodiča

b) v iných, než bežných veciach, t.j. vo veciach podstatných je nutné pri rozhodovaní zistiť aj stanovisko druhého rodiča a ak by súhlas nedal, existoval by dôvod na postup podľa § 35 Zákona o rodine, keď o nezhode rodičov v podstatných veciach rozhoduje súd, ktorý zároveň aj posúdi, či sa jedná vôbec o podstatnú veci/záležitosť dieťaťa.

42. V ustanovení § 35 Zákon o rodine vymenúva najčastejšie sa vyskytujúce otázky podstatného charakteru v súvislosti s výkonom rodičovských práv pri riešení záležitostí dieťaťa, čo možno vyvodiť z pojmu „najmä“. Ide len o demonštratívny výpočet neobmedzeného okruhu otázok, súd totiž ako

podstatnú vec môže posúdiť aj inú otázku, ktorá nie je v § 35 Zákona o rodine uvedená, a pri rozhodovaní o nezhode rodičov zároveň vyhodnotiť, či sa vôbec jedná v dotknutej otázke o podstatnú vec/záležitosť dieťaťa.

43. Z formulácie ust. § 35 Zákona o rodine možno vyvodiť, že bežné záležitosti týkajúce sa mal. dieťaťa je oprávnený rozhodnúť ten z rodičov, u ktorého sa dieťa momentálne nachádza. Bežnými záležitosťami sa pri tom rozumejú tie, ktoré vznikajú pri uspokojovaní každodenných potrieb dieťaťa, ich riešenie si vyžaduje dennú aktivitu podľa aktuálnych životných situácií, v ktorých sa dieťa ocitne. Ich charakter a riešenie sa odvíja aj od rôznorodosti podmienok, v ktorých je maloleté dieťa vychovávané, od individuálnych okolností vyskytujúcich sa v rôznej etape jeho života, ktoré vopred nemožno presne predvídať, z tohto dôvodu ani v autoritatívnom rozhodnutí súdu nie je možné ich do budúcnosti vymedziť tak, ako sa toho dožaduje v odvolaní matka dieťaťa.

44. V súdenom prípade aj odvolací súd poníma prítomnosť rodičovského konfliktu, pre ktorý absentuje jednotná línia rodičov v starostlivosti o mal. dieťa. Uvedenému napovedá nielen výsledok dokazovania, ale aj viaceré súdne konania, ktoré rodičia založili a aj ich samotné podania, ktoré produkovali v odvolacom konaní, sú ilustráciou aj narušeného rodičovského vzťahu. Výraznú animozitu (až neúctu) voči matke dieťaťa (vyúsťujúcu až do znevažovania jej rodičovskej úlohy, poslanca ženy, matky), prezentuje otec, čo môže iba ďalej sťažiť aj rozhodovanie rodičov pri spravovaní záležitostí svojho dieťaťa. Preto odvolací súd nabáda primárne otca, aby sa usiloval o nastavenie korektnej komunikácie a rodičovskej spolupráce s matkou svojho maloletého dieťaťa.

45. Napokon oboch rodičov nabáda k tomu, aby si prehodnotili svojej doterajšie postoje a aby sa pokúsili v záujme budúcnosti svojho dieťaťa o maximálnu ústretovosť a snažili sa o zmierlivé riešenie jeho záležitostí.

46. Pokiaľ ide o odvoláciu argumentáciu otca v súvislosti s očkovaním mal. dieťaťa proti COVID-19 a v súvislosti so zmenou navštevovanej ZŠ – odvolací súd odkazuje v celom rozsahu na vyslovené stanovisko okresného súdu, v ktorom boli relevantne vyjadrené a zodpovedané všetky vecné súvislosti potrebné v aktuálnej veci riešiť z hľadiska vecno-právneho charakteru a predmetu konania.

47. Zmena rozsudku okresného súdu vo výroku I. odvolacím súdom automaticky viedla k zmene aj v konštatačnom výroku II. – k vysloveniu zmeny rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 31P 215/2015-274 zo dňa 15.12.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17CoP/13/2017 zo dňa 22.11.2017 – pôvodne rozsudku vo výroku o zastupovaní a správe majetku mal. A. A..

48. Odvolací súd vo zvyšku zamietnutia návrhu otca vo výroku III. rozsudok okresného súdu potvrdil. Otec žiadal v tejto zamietnutej časti návrhu rozhodnúť o tom, že obidvaja rodičia sú oprávnení vyvíjať sústavnú starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj mal. dieťaťa. Ide o súčasť rodičovských práv a povinností vyjadrenú v ust. § 28 ods. 1 písm. a) Zákona o rodine „ako sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa – ide po stránke vecnej o „vyjadrenie rodičovskej zodpovednosti, povinností rodičov vyplývajúcej priamo zo zákona“, preto je bezpredmetné priamo v autoritatívnom výroku rozhodnutia súdu uvádzať.

49. Podľa ust. § 396 ods. 2 CSP krajský súd rozhodol o náhrade trov celého konania (prvoinštančné a odvolacie) a aplikáciou ust. § 52 CMP žiadnemu z účastníkov nárok na ich náhradu nepriznal. Podmienky pre rozhodovanie o náhrade trov konania účastníkov výnimkou z ust. § 52 CMP odvolací súd nezistil.

50. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní

vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP). Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP). Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).